

HET MOEILIJKSTE WOORD (een verhaal voor Rosj Hasjana en Jom Kipoer)

Lang, lang geleden leefde er een hele grote vogel. Hij was geel met rode vleugels en een grote paarse pluim op zijn kop. Hij werd Grote Ziz genoemd. Grote Ziz was niet alleen groot, hij was ook een beetje onhandig en vloog nogal eens tegen dingen aan.

Het was bijna Rosj Hasjana en Grote Ziz vloog rond op zoek naar een mooie appelboom. Toen Ziz boven een boomgaard vloog, raakte hij met zijn vleugels de hoogste boom. Krak, boem, pats de boom viel om en raakte een andere appelboom. Krak, die boom viel ook om en raakte de volgende boom die ook krak, pats boem omviel. Die boom viel niet tegen een andere boom aan, maar boven op de schooltuin van de kinderen. "O nee", riep Grote Ziz en hij deed snel zijn ogen dicht, "niet op de schooltuin." Maar toen hij zijn ogen weer opendeed, zag Grote Ziz dat het echt de schooltuin was waarop de boom was gevallen. De boontjes, de mais en tomaten, de paprika en pompoen, alles waar de kinderen zo hun best voor hadden gedaan was plat en kapot gedrukt.

Grote Ziz vloog geschrokken naar huis. Hoe moest hij dit goed maken. De kinderen hadden hard gewerkt in hun schooltuin en waren van plan met de oogst hun soeka te versieren. Nu was er niets om mee te versieren. Ziz spreidde zijn grote rode vleugels en vloog naar de berg Sinai. Als hij op de top stond, kwam zijn paarse hoofd bijna in de hemel en zo kon hij makkelijk met God praten.

"Wat is er dit keer mis gegaan?", vroeg God. Het was niet de eerste keer dat Ziz om raad kwam vragen nadat hij iets met zijn grote vleugels had geraakt. "Ik heb een boom geraakt en die viel op een andere boom en die weer op nog een boom en tenslotte viel de laatste boom op de schooltuin van de kinderen. En ik weet niet hoe ik dat goed kan maken."

"Dat is inderdaad een probleem", zei God. "Ik wil dat je over de hele aarde gaat zoeken naar het moeilijkste woord." "Het moeilijkste woord?", vroeg Ziz. "Ja, het moeilijkste woord", antwoordde God. "Hup, vooruit, zoeken maar." Grote Ziz sloeg zijn grote vleugels uit en vloog weg op zoek naar het moeilijkste woord.

Hij vloog over bossen, hij vloog over bergen en dalen, hij vloog over zeeën en over de woestijn. Het was al avond toen hij over een huis vloog en hoorde hoe een klein meisje tegen haar moeder zei: "Maar ik wil helemaal niet naar bed mama, ik ben helemaal niet moe." "Je moet slapen, dus laila tov, welterusten!", zei haar moeder. Ziz keek naar het kleine meisje dat een beetje verdrietig was dat ze moest gaan slapen. "Dat is het", dacht hij. "Dat is het moeilijkste woord: laila tov!" Blij dat hij het gevonden had vloog hij terug naar de berg Sinai.

"Het moeilijkste woord is laila tov", zei Grote Ziz. "Het is inderdaad een moeilijk woord voor kinderen", zei God, "maar het is niet het moeilijkste woord. Je moet nog even verder zoeken." Dus spreidde Ziz zijn vleugels en vloog weg op zoek naar dat moeilijkste woord.

Hij vloog weer over bossen, over bergen en dalen, over zeeën en over de woestijn. Overall hoorde hij moeilijke woorden. Gracicus, dinosaurus, wrattenzwijn, bliksemschicht, ongelukkig, teleurgesteld, slungelig, mesjogge, tsedakabusje,

eerlijk delen en nog veel meer. Maar bij elk woord zei God dat het inderdaad een moeilijk woord was, maar niet het moeilijkste woord.

Het was bijna Rosj Hasjana toen Grote Ziz weer op de berg Sinai stond. "Welk woord heb je dit keer gehoord?", vroeg God. "Geen", zei Ziz.

"Geen woord?", vroeg God. "Nee, ik ben gekomen om sorry te zeggen. Het spijt me, maar ik kan het moeilijkste woord niet vinden."

"Dat kan je niet?", vroeg God. "Nee", en Grote Ziz schudde zijn kop met paarse veren, "sorry."

"Goed gedaan", zei God. "Je hebt het moeilijkste woord gevonden Ziz!"

"Echt?", vroeg Ziz verbaasd.

"Echt", zei God. "Het moeilijkste woord is SORRY, sjicha, het spijt me."

"Ik zeg altijd sorry met Rosj Hasjana en Jom Kipoer", zei Grote Ziz. "Dat is heel goed", zei God. "Maar je moet altijd sorry zeggen als je iets fout hebt gedaan."

"Altijd?", vroeg Ziz, "Dus ook als door mij alle planten in de schooltuin plat zijn?"

"Ja, altijd", zei God. "Dat ga ik dan doen", zei Ziz en weg vloog hij.

In zijn eigen tuin plukte Grote Ziz tomaten, paprika, meloenen, komkommers, pompoenen en mais. Met een mand vol vloog hij naar de kinderen van de schooltuin. Voorzichtig zette hij de mand neer en toen was het tijd om het moeilijkste woord te zeggen: SORRY.

Vrij bewerkt naar een Joods sprookje verteld door J. Jules